A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 86.

DONDERDAG, DEN 25sten OCTOBER.

PARAMARIBO.

Advertentien.

Particuliere West-Indische Bank.

(38383) De HOOFD-DIRECTIE der *Particuliere West-Indische Bank*, biedt bij *inschrijving* te Koop aan:

(30) DERTIG VATEN *SUIKER*, voorradig op de Plantaadje *Catharina Sophia*.

De inschrijvings-billetten zullen, ten Gouvernements-Huize ontvaugen worden tot Zaturdag den 27sten dezer, des voormiddags ten *negen* ure, als wanneer dezelven door de Hoofd-Directie zullen geopend en het hoogste bod (mits goedgekeurd), aangenomen worden.

De Kooper of Koopers zal of zullen verpligt zijn, de Suiken, voor zijne of hunne rekening en risico, van bovengemelde Plantaadje te doen afhalen *tusschen den 28sten dezer en den 5den der volgende maand*, voorts dezelve ter 's Lands Waag te doen lossen.

De monsters dezer partij Suikers zijn, ter bezigtiging van gegadigden, ten locale van de *Particuliere West-Indische Bank*.

Paramaribo, den 22 October 1838.

De Secretaris bij de Hoofd-Directie voornoemd,

N. G. VLIER.

(38381) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 26sten October 1838, des voormiddags ten *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Graven- of Soldatenstraat*, bekend onder Nieuwe Wijk La. B. No. 27; aankomende S. J. KLEINE.

De Slaven met namen: *Accuba*, *Lindor* en *Frans*; aankomende J. P. TAFARES.

De Negerin *Amelia*; aankomende HENRIETTE ADNEY.

Paramaribo, den 20 October 1838.

R. GOLLENSTEDE,

Exploicteur.

(38246) Op *HEDEN* des namiddags ten 4 ure, zal de fungerende CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen:

De nagelatene *GOEDEREN* van de Heeren JACOBUS HENDRICUS VAN DER KAMP en JOHANNES JACOBUS ARNOLDI; bestaande in: *LIJFKLEEDEREN* en eenige andere *GOEDEREN*.

Voorts:

Eenige *gewerkte HOUTWAREN* voor een Zijgebouw, een groot *WATERVAT*, eenige *PLAVUIZEN* en *MOPSTEENEN*; alsmede den Neger, genaamd AVANTUUR.

De Negerin CLARISSE en haar Zoon MARIUS, aankomende den Boedel JOHANNA MARIA BERNER. — Eenige *BRILLEN*, toebehoorende aan den Boedel H. BERCKX. — Twee *vier-riems TENT-CORJALEN*, aankomende den Boedel VAN DER KAMP voormeld, liggende ter bezigtiging achter het Erf van den Heer JACOBUS GOEDE, aan de *Saramaccastraat*.

En een vaatje *BOTER* en 1/16 ton *HARING*, voor rekening van den Boedel J. C. VAN HEIJNINGEN, onlangs per het Schip *de Jonge Lodewijk Anthony*, Kapt. R. TJEBBES ontvangen.

Paramaribo, den 25 October 1838.

M. N. ARLAUD,

2de Commies.

De fungerende CURATOR bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal op *HEDEN* den 25sten dezer, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: PHILIP P. MULLIER van HEIJDORN, F. ROEPEL, WILLIAM MAYNARD, HELENA HULSE en JARMEN BETJE van VAN HALM.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen opgeroepen worden.

Paramaribo, den 25 October 1838.

M. N. ARLAUD,

2de Commies.

(36758) God deed heden ons Kindje tot zich komen, om een Hemelsch Engeltje te verheerlijken. — Deze zekerheid zij onze eenige troost bij het gemis der zalige Ouderenvreugde, welken wij slechts *dertien* dagen hebben mogen genieten.

Paramaribo, den 21 October 1838

G. VAN POLEN HULLEMAN.

E. G. HULLEMAN,

geb. WONDER.

(38384) Gisteren avond ten 10 ure, overleed tot mijne innige droefheid, mijn geliefde eenigste Zoon JOHAN JACOB WONDER, in den ouderdom van 28 jaren. — De overtuiging dat zijn heengaan van deze Aarde door GODS genade, hem gelukkig make; schenkt mij eenige zoo zeer behoevende troost bij de dubbelde smart die ik lijde, daar mij ook den Zegen van Grootmoeder te zijn, slechts *vijf* uren vroeger op het aller onverwachts wordt ontnomen.

Paramaribo, den 22 October 1838.

J. E. DE CAZENABE,

laatst Wed. J. J. WONDER.

OPROEPING VAN CREDITEUREN.

(38382) De ondergeteekenden, roepen bij deze op, al degenen, die iets te vorderen hebben van den Boedel of wijlen den Heer A. F. RICHIARDI, hunne Rekeningen in *blanco* binnen den tijd van *veertien* dagen, aan den eerst ondergeteekende te willen bezorgen, ten einde na accoord-bevinding, betaling te erlangen.

Paramaribo, den 24 October 1838.

L. BENESCIA qq.

G. POLICHH qq.

(38318) Aangebragt per het Schip *Maria Frederica*, Kapt. K. B. DE WEERD, en te bekomen bij de ondergeteekende:

Dames STOOHOEDEN, *naar de laatste smaak*; zijden Linten en Bloemen; Swhals en zijden Doeken in soorten; witte en zwarte Kanten Doeken; gernit en gestreept Neteldoek; Calico's in soorten; blaauw en rood Ka[illegible]; effen Neteldoek; Cambricqs; witte en blaauwe Blonde voor Kleedj[illegible]n veel andere *GOEDEREN* meer, tegen *inkoops-prijs*, mits *à Contant*, om de Winkel te quiteren.

En tevens verzoekende al hare Crediteuren, zoo in haar privé als voor haren overledenen Echtgenoot, betaling te komen erlangen; — en die haar schuldig mogten zijn, betaling te komen presteren, en diegenen, die in gebreke mogten blijven, genoodzaakt zal zijn hun in regten te vervolgen op den *eersten* komende Roldag, van de maand November e. k.

Paramaribo, den 23 October 1838.

Wed. W. WITT.

GEBROEDERS REELFS,

hebben ontvangen en bieden te koop aan: Nieuwe Aardappelen, Boter, Zoetemelksche-, Komijne- en Zwitsersche Kazen, Hammen, gerookte Tongen, Saucijs de Bologne, Rolpens, Worst en Saucijsjes, Rookspek, Stokvisch, ¼ Zalm in blik, gedroogde Vruchten, Specerijen, Thee, Broodsniker, Zoete Olie, BANKET en KOEK; — alle soorten Wijnen, Bier, Azijn, Likeur, Specerij Elixter, alle soorten Verfwaren en Olie, fijn Glaswerk, IJzerwaren, Glazenruiten, Breeuwwerk, Hollandsche Deelen, Steenkolen, Cement, Tabak, Snuif en Sigaren, diverse STUKGOEDEREN, extra fijne zwarte Hoeden, Mans- en Vrouwen Schoenen, Laarzen en Pantoffels. (38317)

(38319) Aangebragt per Kapits. TJEBBES en MEDEVOORT en te bekomen in het *PAKHUIS* van den ondergeteekende:

RHIJN WIJN,

als: Niersteiner, Laubenheimer en Hochheimer in Kisten van 12 flesschen; als,

mede fijn LINNEN DRIL en een assortiment fijne LINNEN, dito DOEKEN, *Italiaansche* Mans en Jongens STROOHOEDEN; Elegante ZIJDEN STOFFEN voor *VESTEN*, enz. enz.

C. L. HIRSCHFELD.

(38243) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal MORGEN om 9 uren, verkoopen: PROVISIËN, STUKGOEDEREN, HAARLEMMER STREEP, ENGELSCHE MANS-, VROUWEN- en MEISJES KOUSEN, BORDUURGAREN, WANE en KOPIE PLANKEN, eenige *melkgevende* KOEIJEN en 4 vaten ROODE WIJN, voor Rekening wien het mogte aangaan.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

Maandag, den 22 October 1838.

De PLANTAADJE *MON AFFAIRE*, gelegen in de *Oreliena kreek*. — *f* 3500. — GEBROEDERS REIJNS.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 20sten dezer, het Schip *de Jonge Arie*, Kapt. L. Hus, naar Amsterdam; lading: 328 vaten Suiker en 7 leggers Rum.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Salem*, Kapt. E. Upton, naar Salem; lading: 130 vaten Malassie.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Adriatie*, Kapt. T. Curtus, naar Gloucester; lading: 178 vaten Malassie.

Idem, de Sloep *de Ness*, Kapt. E. R. Taylor, naar het Neder-district Nickerie.

Idem, de Schoener *Jan Ernst*, Kapt. J. A. de Ha[illegible]eth, naar Curaçao.

Den 22sten, het Schip *Rio Janeiro Packet*, Kapt. B. Corbiere, na[illegible]sterdam; lading: 289 vaten Suiker, 3 balen heele- en 2 dito gebroke Koffij, 20 balen schoone en 2 dito vuile Katoen en 2038 ponden oud Koper.

Idem, de Engelsche Sloep *Water Witsch*, Kapt. G. Fraser, naar Demerary.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de* Nederlandsche Dagbladen *tot en met den 20 Augustus 1838*).

Fransche Berigten.

PARIJS, den 12 Augustus.

Men schijnt veel luister te willen bijzetten aan het bezoek, hetwelk op dit oogenblik de Koning bij den Heer Molé op zijn kasteel van Champlâtreux aflegt. Dit is eene soort van vergoeding welke men den raadspresident heeft willen geven, om hem voor de door den maarschalk Soult te Londen behaalde laauweren te troosten. Zelfs zegt men, dat de heer Schoeffer geroepen is, om de raadsvergadering te schilderen, welke den 11den April 1838 op Champlatreux heeft plaats gehad, en dat het schilderij door den koning aan den heer Molé zal worden geschonken.

— De prins de Joinville heeft, zoo men weet, eene kleine tamme leeuwin uit Brazilië medegebragt, die nu vrij in de Tuileriën rondloopt. Men heeft haar twee kleine apen tot gezelschap gegeven, met wie zij van den morgen tot den avond speelt en zich den tijd verdrijft.

— De regering doet den straatweg van Parijs naar Versailles door de kompagnie Polenceau en den straatweg naar St. Denys, door de kompagnie Dez-Maurel met aardharst (asphalt bestraten. Dit komt wel iets duurder te staan, dan de gewone rijweg bestrating, doch houdt zich duurzamer en is minder aan reparatiën onderhevig. Men vermoedt, dat binnen weinige jaren deze uitvinding op alle straatwegen zal in gebruik gebragt worden.

— Er zijn niet minder dan 300 personen, die zich vleijen bezitters te zijn van de *schrijfpen*, waarvan *Napoleon* zich in 1814 bediend heeft om de acte zijner abdicatie te onderteekenen. Elk dezer *gelukkigen* bezit een bewijsschrift des Kastelijns van Fontainebleau, waarbij verklaard wordt: »dat deze en geene andere, de ware schrijfpen is, waarmede *Napoleon* de gewigtigste trek in al zijn leven gemaakt heeft." De Kastelijn van Fontainebleau, invalide der oude garde van den Keizer, bewaart heiliglijk de ware schrijfpen, waarmede de afstand van den troon is onderteekend geworden, als eene reliquie van zijnen Keizer; doch hij heeft aan de nieuwsgierige Engelschen verkocht de stompen van oude schrijfpennen, waarmede zijne vrouw de namen dergenen opteekent, die met goud in de hand hem zoeken te overreden om zijne aandenkingswaardige reliquie af te geven.

Een Schotsche landman, twintig mijlen in het rond beroemd wegens zijne kracht en behendigheid in ligchaams-oefeningen, was dikwerf genoodzaakt te vechten, met lieden, die de nieuwsgierigheid dreef, zich met hem te meeten. Lord D. was een groot minnaar van boxen, en kwam enkel van Londen, om zijne krachten tegen den Schotschen *Athleeth* te beproeven. Deze was aan het werk in eenen tuin, niet verre van zijne woning, toen de edele Lord zich vertoonde. De laatste steeg af en begaf zich dadelijk bij den boer, terwijl hij zijn paard bij den toom hield, vervolgens hetzelve aan een' boom vastgemaakt hebbende, zeide hij, » kameraad, ik heb veel van u hooren spreken, en ik heb eene verre reis gedaan om u te zien en te beproeven, wie van ons den ander zal omverwerpen." De Schot, zonder den Lord te antwoorden, nam hem dadelijk om zijn middel, wierp hem over de heining buiten den tuin, en ging vervolgens met de grootste koelbloedigheid weder aan zijnen arbeid. Toen de nieuwsgierige zich zoo goed mogelijk weder had opgerigt, zeide de boer tot hem, »wel nu, hebt gij mij nog iets te zeggen."— »Neen," hernam zijne genade, » wees slechts zoo goed mij nu mijn paard na te werpen."

MENGELINGEN.

EERSTE BEZOEK VAN FREDERIK DEN GROOTEN TE BRESLAU.

Toen FREDERIK *de Groote* in het jaar 1740 te Breslau kwam, reed hij, zonder iemand van zijn gevolg bij zich te hebben, ter stad in, volgens zijne gewoonte bestendig zijnen hoed een weinig opligtende, om degenen, die hem tegen kwamen, te groeten, zoo als hij ook dikwerf afgebeeld en in koper gegraveerd is. Niemand der voorbijgangers groette hem; want in die eenvoudige kleeding, en door geen' schitterenden hofstoet omgeven, vermoedde niemand in hem den Monarch. Dit bevreemdde den Koning, en zoodra hij in een logement afgestegen was, liet hij de nachtwachten bij zich ontbieden. Zij verschenen met merkbare verlegenheid, en verwonderden zich, bij iemand ontboden te worden, die met hen niets te maken had. Toen de Koning hun vroeg of zij de nachtwachten waren? antwoordde een hunner op een' onbeschoften en spottend toon: „Wij zijn nachtwachten, zoo als gij ziet, en zijn gewoon te roepen: de klok heeft tien, elf! naardat het zoo of zoo laat is."

„Dit zult gij voortaan niet meer roepen," zeide FREDERIK, „dit verbied ik u van stonde aan, lompe vlegels! — Nu kunt gij heengaan!"

De nachtwachten verwijderden zich, en gaven er oogenblikkelijk kennis van aan den Raad, die op het Stadhuis vergaderd was, en die zich niet weinig verwonderde over zulk een Jakobsch verbod; na eenige woordwisseling besloot men, om eenigen uit hun midden naar den Koning (wiens komst intusschen bekend was geworden) af te vaardigen, met oogmerk, om hem tot berroeping van zijn verbod te bewegen. Toen zij bij den Koning ten gehoore waren toegelaten, verzochten zij hem, dat een bevel mogt veranderd worden, hetwelk allen inwoneren zonder twijfel veel verdriet en onaangenaamheid zou veroorzaken. „Wanneer wij," zeide FREDERIK, „de menschen, die ons op straat tegen komen, vriendelijk groeten, en zij dien groet niet beantwoorden, zijn dat geen lompe vlegels? — Gewis, Uwe Majesteit! — „Zoo is het mij gegaan." — Uwe Majesteit gelieve in overweging te nemen, dat bij Hoogstdeszelfs aankomst in de stad de volle Raad bijeen gekomen is, en dat degenen, die uwe Majesteit op straat ontmoet hebben, Hoogstdenzelven niet hebben gekend. — „Dat is hetzelfde," hernam FREDERIK „een groet is een' wedergroet waard. Het blijft bij mijn bevel!"

„Dat zal niet gebeuren!" zeide een der afgevaardigden op een' half ernstigen toon.

„Hoe zoo!" hernam FREDERIK driftig, omdat hem zulk eene driestheid bevreemdde.

„Uwe Majesteit zal zelf hier overnachten (antwoordde de afgevaardigde), en zouden wij niet allen over U de wacht houden?"

FREDERIK trok het verbod in.

„Er bestaat eene zedelijke artsenijmengkunde, namelijk, om de heilzame drankjes zoo zoet mogelijk te maken, en den krampachtigen lijders verdoovenden opium toe te dienen; bovenal om de pillen te vergulden, en, gelijk thans, de poeijers in bevallige, nette, gekleurde enveloppes uit te reiken; een menschkundig Apotheker vergeet deze kleinigheden niet, wanneer hij de groote wereld bedient; zoo wordt thans de zedekunde, die boete en straf moet prediken, honig- en suikerzoet voorgedragen; want men vreest de teedere, voorname, aan vapeurs onderhevige harten en zielen te hard aan te tasten; intusschen blijven zij ziek, zeer ziek. O dat is droevig!

Hoogmoed is inderdaad een der belagchelijkste balmaskers op de groote [illegible]eld-redoute; men kan zich waarlijk van lagchen niet weerhouden, als men den kleinen, zondigen, feilbaren mensch, met hooge borst, deftig gelaat, meesterachtigen toon en orakelwoorden hoort, en ziet heen- en wederstappen; hij is inderdaad de ware Haut-Comique op onze planeet, en wordt vreesselijk boos, wanneer men alle moeite doet en zich verknijpt, om hem niet in het gezigt uit te lagchen.

Ik dacht eens: het is schoon weder, ik wil gaan wandelen; maar een onverwacht bezoek verhinderde mij, gemelijk, dat de tijd verstreken was, zag ik naar buiten, en had in druk gesprek niet bemerkt, dat het intusschen vrij hard regende. Ik geloof, dat hier eene goede, groote les uit te trekken is voor de ontevredenen.

Het is eene bijzondere kunst, om onze lieve natuurgenooten behoorlijk te prijzen. Geprezen moeten zij nu en dan worden. Gij weigert toch uwen vriend, wanneer gij hem toevallig ontmoet, de geurige prise niet uit uwe sierlijke snuifdoos? dat is niet meer dan beleefd en welvoegelijk; terwijl gij met bevallige houding het aangenaam snuifje aanbiedt, maakt uw vriend met eene kleine buiging daar gebruik van. Wees echter niet al te mild met uwe aanbiedingen te dezen opzigte; want, wat van uwe zijde slechts eene beleefdheid was, zal men weldra voor pligt houden, en de kracht, het nut der loftuigingen, is schielijk geheel vervlogen.

Goedhartigheid is even zoo min eene deugd, als schoonheid; want er zijn duizenden goede harten, die enkel als goede harten geene eigenlijke verdienste hebben; maar als de goedhartigheid zich verheft tot aandoenlijke menschenliefde, tot edele zelfopoffering en verheven' heldenmoed, dan ziet men eerst, wat er op eenen dergelijken natuurlijk goeden grond, kan geteeld worden."

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.